

Xavier Flores

El millor de Lang queda distribuït en diversos períodes creatius; a les seves pel·lícules més emblemàtiques sempre es troben latents diverses constants i obsessions, *M* podríem dir que és un dels seus films "influent", en el sentit de pel·lícula que "importa" una forma de tractar un tema espinós de manera cinematogràfica.

La comunitat amenaçada per un individu no és un tema aïllat en Lang, com tampoco és "...un individu amenaçat per tota una comunitat" com deia a *Fúria*.

Seria discutible la inclusió de Lang en l'expressionisme en el seu període silent, però tal vegada *M* sigui la pel·lícula en la qual abunden més plans que l'identificarien amb R. Wienne i companyia.

Filmada no molt abans de la seva partida de l'Alemanya nazi, aquesta pel·lí-

cula va donar a Peter Lorre una dimensió pareguda a la que, anys més tard, encunyaria Hitchcock per a A. Perkins a *Psicosis*. Tant al vampir-Lorre com al fill de la senyora Bates els va resultar pràcticament impossible desfer-se dels seus personatges, com si ells mateixos haguessin inspirat la seva creació i contribuït a la seva immortalització d'una forma conscient i decisiva.

Molts anys després, a *Mientras Nueva York duerme* tornam a trobar una amenaça similar però situada en un context diferent, fet que ens permetria, si vèssim ambdues pel·lícules correlativament, comprovar que el progrés del pessimisme de Lang avançà en l'etapa americana.

El pes d'un destí que desemboca en fatalitat, una falta de confiança en la col·lectivitat, sempre o sovint a mercè de la facilitat amb què pot ser manipulada o convertida en instrument d'in-

dividus o grups amb interessos particulars que els fan prevaler sobre la comunitat que els empara, ideals i lleis que serveixen de coartada per perllongar situacions de privilegi de poderosos i arribistes..., són algunes de les lliçons que Lang va reflectir amb encertada prudència però amb la contundència de l'home que va encertar en fugir d'un sistema que va arruïnar la culta Europa de la qual procedia i que temia veure reproduït en qualsevol de les seves formes.

L'"individu" en el qual encara creuria, si fos viu, Lang viu sempre encadenat, fins i tot sense saber-ho, a una amenaça que desperta amb l'excusa d'una circumstància que evidenciarà una realitat de la qual ja no podrà sostreure's'n. I que netejarà la seva consciència sobre la societat i el futur que l'espera indefectiblement. ■